

Vintersalme

Tekst: Johs. Johansen
Sats: Ulrik R. Damm 1988

1. Når him - len hæn - ger tung og grå, som skul-le den til jor-den fal - de, så
2. Gud Her - rens hår - de vin-ter-vejr har længst sat tu-sind blomster knop - per, for
3. Når sne - en som et dy-ne-vår hen o-ver fros-ne fu-rer bre - des, så
4. Kun ska - be - ren om skæbnen ved, den skæb-ne Je-sus måt-te læ - re: Jo
5. Når men - ne - sker har ka-stet ud det grøn - ne træ med saft i se - ne, vil
6. Vel - kom - men vin - ter, ven-te-tid med sor - te træ'r og rust-ne har - ver! Lad

6

(1) bli'r den let til fnug så små, at hvid bli'r du og jeg og al - le.
(2) un - der sne - en står en hær, der sti - ver nak - ken, mens den skub - ber.
(3) spi - rer det, hvor in - gen sår, kun væk-stens her - re véd hvor - le - des.
(4) dy - be - re et korn når ned, des fle - re frug-ter vil det bæ - re.
(5) kor - set selv i kraft af Gud, det tør - re træ, få grøn-ne gre - ne.
(6) he - le ver - den far - ves hvid, Gud sys - ler med de grøn-ne far - ver.